

Tohle nemám rád

**RESILIENCE
JE SCHOPNOST
ODRÁŽET NÁPOR.**

Příklad možné struktury aktivity:

REÁLNÁ SITUACE

Cas: 70 minut

Počet účastníků: skupinová aktivita

Tuto aktivitu bychom mohli zařadit mezi strukturované drama.

Téma se zde nastolí přímo praktickým jednáním žáků. Zadání vypadá tak, že žáky necháme ve dvojicích ztvárnit situaci, v níž jeden ze žáků udělá něco, co se druhému nelibí, a ten na to nějak reaguje. Žáci zde používají své běžné styly chování.

Poté, co necháme žáky ve dvojicích ztvárnit danou situaci, může následovat prezentace několika dvojic. Ostatní žáci zde mají roli pozorovatelů.

Po každé takové prezentaci je možné provést krátkou reflexi, jejímž cílem je nechat žáky popsat, jak danou situaci vnímali a co je k jejímu řešení napadá. Během této reflexe můžeme položit například následující otázky:

Jak často se s podobnými situacemi setkáváte? Jak jste byli spokojeni s tím, jak Pepa reagoval na to, když mu Tomáš bez dovoleníbral kružítko?

Co se vám na jeho reakci líbilo? Co se vám na jeho reakci nelibilo?

Napadá vás, jak ještě jinak by bylo možné tuto situaci řešit?

Pokud ano, může nositel nápadu své řešení předvést ve scénce nebo popsat.

Rozpoznáme, co je nám příjemné a co ne, co je nám proti srsti? Umíme vhodně reagovat na situaci, kdy se necítíme dobře? Proces interakce mezi dítětem a prostředím, které ho obklopuje, většina současných autorů nazývá socializace. Jde o proces, který je charakterizován spíše proměnlivostí než stabilitou. Jde o naučení se pružnosti, tomu, že i neúspěch v adaptaci se může po čase změnit v úspěch, a naopak. Socializace vyžaduje nejen adaptaci na prostředí, ale také odolnost vůči nepříznivým vlivům prostředí.

Důležitou podpůrnou silou pro dítě je vytrvalost dospělé osoby (významného druhého).

**JEDNODUCHOU
AKTIVITOU SI DĚTI
MOHOU VYZKOUŠET
„PEVNĚJŠÍ VŮL“. NAPŘÍKLAD:
POSTAVÍ SE VE DVOJICI
NAPROTI SOBĚ A ZADÍVAJÍ SE
SVÉMU PROTĚJŠKU
PŘÍMO DO OČÍ. KDO
VYDRŽÍ DLE?**

Tohle nemám rád

Výzkumy věnované problematice resilience ukázaly, že děti, které měly dobrý vztah ke škole a vzdělávání a realistické plány ohledně svého budoucího povolání (výrazný faktor tu byl víra dítěte, že má vliv na svůj život), byly schopny lépe pracovat s nezdary a lépe se orientovat v nepříznivých situacích. Dalším důležitým momentem byl také zájem dítěte v podobě hobby či koníčku.

Dítěti v nepříznivých podmínkách dle Garmezy (1991) pomáhají uspět tyto faktory: empatie, smysl pro humor, kompetence k řešení problému, obecná inteligence, sociální dovednosti.

Vaše vlastní nápady k tématu:

